

EL PAÍS DE LA MÚSICA

Hi havia una vegada un rei molt poderós que vivia en un palau molt gran. Al palau hi havia totes les coses que un rei pot desitjar: llits confortables, cortines de vellut, vaixelles de plata, cítares i llaüts, copes de cristall de totes les mides i plats amb floretes daurades. També hi havia servents i serventes que feien tot allò que el rei els manava.

Als voltants del palau hi havia bells jardins per on el rei podia passejar sempre que volia. I més enllà del palau s'estenia tot un país. Els seus

habitants sempre s'inclinaven quan veien passar el rei.

Però un dia el rei es va cansar del seu palau i del seu país, perquè trobava la gent massa avorrida. Tots feien la mateixa cara. No es veien ni contents ni tristos, ni riallers ni plorosos, ni beneits ni espavilats. Per això el rei se'n va anar a córrer món muntant el seu cavall.

Va cavalcar tres dies fins que va arribar a un altre país. El lloc era molt agradós: una terra plana amb gespa de pertot i unes casetes blanques acabades en punxa.

El rei va veure sortir d'una d'aquelles casetes un home que plorava.

Després n'anaren sortint dones, homes, avis, àvies, nois, noies, nenes, nens...; i tots, tots, ploraven. El rei s'anava posant trist i més trist i va decidir anar-se'n del País dels Plors.

Va cavalcar tres dies fins que va arribar a un altre país. El lloc era molt agradós: moltes muntanyes petites i suaus amb casetes excavades a les roques. El rei es va aturar per veure com era la gent d'aquell país i va veure que tots, tots, reien. Els va demanar per què reien i ningú no li ho va saber explicar. Reien perquè en aquell país sempre tothom havia rigut, però ningú no havia sabut mai per què.

El rei va fugir com un llamp del País de les Rialles.

Va cavalcar tres dies fins que va arribar a un altre país. El lloc era molt agradós: una vall verda travessada per un torrentet, envoltada de muntanyes boscoses. Les cases eren petites i fetes de pedra.

El rei se sentí atret per una força misteriosa que el duqué fins al bell mig del país. Va notar que allà totes les coses produïen un so meravellós. Els cavalls, en passar, semblava que toquessin el timbal, els homes i les dones quan treballaven, caminaven o parlaven feien sons que semblaven violins, guitarres, flautes i castanyoles. Els infants quan jugaven semblava que toquessin el llaüt, l'arpa o el clarinet. I el més meravellós era que tots els sons harmonitzaven com si sortissin d'una única orquestra. El rei va fer un descans i es va posar a cantar. Va comprendre que havia arribat al país de la Música i s'hi va quedar a viure per sempre més.

